

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnium Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

Missæ auditio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

candelis: non fit autem conversio ad populum, nec consecratio, nec ea, quæ ad oblationem pertinent.

De Missæ stipendio multa Suar. *dist. 86. sect. 1. 2. 3. 4.*

Cui datur certa summa pecuniæ pro Missis à se dicendis, potest alios pro minori pretio conducere, qui adjuvent, & reliquum sibi retinere; secus est, si accepisset, ut curaret dicendum per alios. Ita Sot. *l. 9. q. 3. art. 1. Suar. l. c. sect. 3. in fin. Contrarium placet Majol. 4. dist. 43. qu. 3. dub. 2. Nav. cap. 25. n. 91.*

Missæ auditio.

1. Non potest Episcopus cogere ad audiendam Missam aut concionem in Parochia, aut ad discendam ibi doctrinam Christianam *Ex Congreg. Concil.*

De præcepto Missam audiendi Carbo. *de præceptis Ecclesiæ. Azor. l. 7. c. 1. Suar. dist. 88. Nav. c. 21. à nu. 21. Tol. l. 6. à c. 6.*

2. Satisfacit Ecclesiæ præcepto, qui incipit Missam audire ab Epistola; & secundum quosdam, etiam ab Evangelio: & qui post Epistolam vel Evangelium veniens, legit aut audiat legente, quæ non auditur: & qui tempore Missæ discurret pro rebus Missæ necessariis; & qui præsens est, etiam si non audiat, modò reverenter attendat; & qui partem unius Missæ audit, & reliquam alterius: & qui audiens Sacrum, simul dicit Officium, aut pœnitentiam injunctam, id tamen quidam non admittunt.

Satisfacit) ut non peccet mortaliter.

Epistola) etiam exclusivè Sot. *dist. 13. q. 2. a 7. cum Ant. 2. p. 8. q. c. 10. §. 1. Tabie v. Missa, num. 10. Syl. v. Missa, q. 1. Sandoval. De offi. Eccle. p. 6. c. 4. Suar. d. 88. sect. 2.*

Evangelio) Lopez p. 1. c. 32. at Sot. *l. 2. tutum non esse ait Evangelium non audire, & ita Nav. c. 2. Suar. l. c.*

Legit) Ita Nav. *cap. 21. n. 2.* quam reprehendit Suar. *d. 88. sect. 3. col. 2.* practicè tamen tolerari ait in alio sensu, scilicet si is qui Evangelium omisit, audiat totam Missam. reliquam usque ad Evangelium Joannis inclusivè.

Qui partem) Azor. *l. c. quæst. 3. Sot. Nav. l. c. Tol. l. c. cap. 7. n. 8. Suar. l. c.*

Simul dicit) Nav. *l. c. n. 8. Joan. Med. qu. 49 de confess. Tol. l. c. c. 6. nu. 5. Azor. l. c. q. 3. c. 1. Suar. l. c. sect. 4. in fine. Sot. l. c. Vide Carbo de audienda Missa, c. 9.*

Non admittunt) Ang. *vers. Feria, n. 46. Syl. Missa 2. §. ult.*

Post

Post Epistolam incipere audire Missam, & statim post communionem egredi, non caret scrupulo p. m. A principio autem usque ad communionem tantum assistere, non erit p. m. Suar. l. c.

3. Excusat Missam non audientem legitimum impedimentum, & quævis rationalis causa; ut si herus impediatur, aut femina prodeundo est alicui peccati occasio; & consuetudo, ut puellarum quæ non solent domo egredi; & custodia domus; & pudor ob vestem non decentem; & Ecclesiæ distantia debilem.

De causis excusantibus vid Azor. l. c. c. 7. Tol. l. c. c. 6. & c.

Monasterium,

Vide v. *Monialis, Religiosus.*

1. Nomine *monasterii*, cujus accessus interdicitur hic, non intelligitur monasterium materialiter sumptum, sed ipse moniales; accipitur enim contentum pro continente: accessus verò ad monasterium est ille actus, quo quis sese transfert aut transferri sinit ad monasterium: unde ille qui domum monasterio contiguam habet, & è fenestra suæ domus monialem alloquitur, non dicitur ad monasterium accedere, cum ibi existat; & accessus indicet motum ad aliquem locum. tom. 1 de Clausura & pœnis violatoribus ipsius impostis, quæst. 3. punct. 1. num. 1. & seq. Hoc posito dicendum,

2. Omnibus tam laicis, quam clericis & regularibus, (excepit eos qui in dignitate sunt constituti,) interdictum esse jure communi ad monialium monasteria accedere, & à fortiori illa frequentare, id est sapius in mens accedere. Non est tamen interdictum universaliter jure communi literas monialibus scribere; & illi, quibus jure speciali interdictum est sub censuris litteras monialibus scribere, non incurrunt censuras, nisi ipsæmet litteræ ad moniales perveniant actu. ibid. punct. 2. num. 1. & seq.

3. Accessus ad monasteria monialium sine licentia & causa, videtur sufficiens ad lethalem culpam, nisi ratione parvitas materiæ, vel alterius circumstantiæ, v. g. necessitatis vel parentelæ, excusetur. Contra laicos sine manifesta & notabili causa frequentantes monasteria monialium fertur excommunicatio comminatoria, quam solo accessu non incurrunt, nisi ab Episcopo moniti ut desistant, nolint ab hujusmodi